

La senyera a l'escut presidencial dels EUA

Autor: Manel Capdevila

Data de publicació: 01-05-2010

L'escut de la US Navy amb els colors de la senyera

A tots ens ha meravellat el quadre del pintor Frank Salisbury que ha penjat al seu despatx de la casa blanca el president Obama, on podem veure el president Truman al despatx oval amb una bandera amb 5 barres vermelles sobre fons daurat com la senyera. És la bandera del President dels Estat Units.

En Roosevelt també té les mateixes 5 barres sobre fons daurat i, de fet, ell n'és el culpable.

N'he trobat la història amb un inici confús amb diferents versions per al president i per la Navy (amb l'àliga agafant l'escut o no), fins que el president Roosevelt va decidir que només hi havia d'haver un sol escut oficial i va escollir, per a l'escut presidencial, la versió de la NAVY amb els seus colors, que són els nostres. Eisenhower va canviar pel blanc el color de fons, abans daurat-groc de Truman i Roosevelt (el de les fotografies), per fer-ho compatible amb la "starred strapped banner".

"but its early history remains obscure..."

"President Roosevelt decided that there should only be one official flag for the president and chose the Navy's version..."

Per ells, és "obscure"; per a nosaltres, claríssim... En Xevi Mató, des dels EUA, ens va enviar fa un any un imeil amb la seva troballa: "L'escut de la US Navy amb els colors de la senyera".

La US Navy la va fundar En David Farragut, que en va ser el primer almirall. És a dir: l'origen, en aquest cas, és palès, perquè el va triar un marí fill d'un altre marí menorquí.

No fa gaire, van venir autoritats americanes i van dedicar un monument al seu pare Jordi Farragut a Ciutadella.

Els Ferragut a USA sempre varen firmar «Farragut» perquè sonés amb la "e" oberta de "Ferragut" en català, perquè, si no, els anglesos l'haurien pronunciat "Firragut".

EPÍLEG

L'altre dia, esmorçant al MHC, vaig explicar aquest tema a un doctor en història d'aquells que ho neguen tot (bé: aquest, almenys, dialoga tot negant) i em va dir: «Com vols que En Ferragut que era anglès de naixement conegués els colors de la senyera?».

Jo vaig contestar que era la meva intuïció que, per la llei de probabilitats de Chapman-Kolmogorov, no podia ser una casualitat. Però, al cap d'uns dies, tot consultant la biografia d'En DAVID FARRAGUT (que us recopio més avall) escrita pel seu fill, vaig poder verificar que Chapman no s'equivoca.

LA MEVA PREGUNTA (AMB UNA RESPOSTA ÒBVIA):

Com voleu que un home que funda la US Navy i que guarda a la seva Bíblia els preciats records que veieu sobre els seus orígens, no els tingui en compte a l'hora de triar els colors de l'escut de l'Armada que ell ha fundat? (ho he resumit: el llibre es prodiga en el seu viatge a Mahó)

DAVID GLASGOW FARRAGUT (by his son)

HIS ANCESTORS.

(això ho explica el seu fill):

"On the blank leaf of a Bible in the possession of the family of Admiral Farragut appears the following record, written in a bold and legible hand:

"My Son: Your father George Farragut was born in the island of Minorca in the Mediterranean in 1755 the 29th of september in Cividadella and came away from that Island the 3rd day of April 1772 and came to America in March 1776. Your mother Elizabeth Shine was born in North Carolina Deths Co. near Kingston on the Neuse River in 1765 on the 7th of June. Her father John Shine and mother Ellenor Mclven.

This is corroborated by an entry in the books of the ecclesiastical coort of Ciudadella, which, being translated, reads as

follows :

"To. 155. George Farragut son of Anthony Farragut and Joana Mesquida was baptizd on the 30th of September 1755. The godfather Don Joseph de Vigo ; godmother the noble lady Donia -Juana Martorell. The name of the child, George Anthony Magin. He was born on the 29th of the aforesaid month and year".

George Farragut was descended from the renowned Don Pedro Ferragut, who served under James I., King of Aragon, styled in history El Conquistador, in the campaigns which resulted in the expulsion of the Moors from Majorca in 1229, and from Valencia in 1238. In Majorca Don Pedro was Sergeant before the King and office of high honor and importance, held only by those of noble blood. James bestowed estates upon the knights who accompanied him in these enterprises, and directed the troubadoor Mossen Jaime Febrer to celebrate them in verse. The following is the stanza devoted to Pedro Ferragut:

Sobre camp bermell una ferradura
de finisim or, ab un clau daurat,
Pere Ferragut pinta, e ab tal figura
esplica lo agnom. La historia assegura
d'arago es, de Jaca baixat.
Après que en Mallorca servi de sargent,
tenint a Valencia, hon gran renom guanya
De expert capità per lo dilitgent;
Los anys, e sucesos lo feren prudent.
Té en lo pelear gran cordura i manya,
Perque a totes armes fàcilment se apanya".